

Nr 74.

Av herr **Olovson** i Västerås, om understöd från Vadstena krigsmanshuskassa åt förre soldaten *Johan Rönning*.

Förre soldaten vid Kungl. Västmanlands regemente och Kungl. Livregementets grenadierer Johan Rönning i Järle, Örebro län, anhöll under år 1931 hos Kungl. Arméförvaltningens civila departement om understöd från Vadstena krigsmanshuskassa jämlikt bestämmelserna i kungl. kungörelsen den 31 mars 1931.

Rönning, som under åren 1886—1893 hade tjänst som soldat vid Kungsörs kompani av Kungl. Västmanlands regemente och under åren 1894—1905 tjänstgjorde som grenadier vid Örebro kompani av Kungl. Livregementets grenadierer, uppgav i sin framställning, att han fullgjorde 203 bevärnings- och regementsmötesdagar vid det förra och 414 bevärnings- och regementsmötesdagar vid det senare regementet. Enligt Rönningss uppgifter skulle han alltså ha fullgjort 617 bevärnings- och regementsmötesdagar och alltså vara berättigad till understöd enligt återopade kungl. kungörelse.

I skrivelse den 8 september 1931 har emellertid Kungl. Arméförvaltningens civila departement meddelat, att Rönningss anhållan om understöd blivit avslagen på grund av att han icke kunnat styrka att han fullgjort minst 600 sådana tjänstgöringsdagar, som skola komma i betraktande vid beviljandet av understöd från Vadstena krigsmanshuskassa. Enligt skrivelse från Kungl. Arméförvaltningens civila departement den 27 oktober 1931 skulle en undersökning i krigsarkivet ha visat, att han förutom egen rekryt- och underbefälsutbildning skulle ha fullgjort tjänstgöring endast i 451 dagar. I en senare skrivelse, den 8 december 1931, har Kungl. Arméförvaltningens civila departement angivit tjänstgöringsdagar utöver rekryt- och underbefälsutbildningstiden till 519.

I anledning härav ingav Rönning den 6 november 1932 till Kungl. Maj:t en framställning, vari han hemställde, att han måtte bliva förklarad berättigad till erhållande av understöd från Vadstena krigsmanshuskassa samt bliva tillerkänd sådant understöd. Till stöd för denna hemställan anförde Rönning bland annat följande:

»Det synes mig vara uppenbart, att de handlingar, som legat till grund för Kungl. Arméförvaltningens civila departements beräkningar, varit ofullständiga eller på annat sätt missvisande. Den möjligheten kan ju föreligga att min tjänstgöring vid Kungl. Västmanlands regemente förbisetts. Då jag förutsätter att möjligen förefintliga felaktigheter i de arkiverade handlingarna icke skall få leda till att jag förlorar möjligheten att erhålla understöd och då jag vet mig ha tjänstgjort 617 dagar utöver rekryt- och underbefälsutbildningstiden, har jag införskaffat bevis för att jag verkligen fullgjort det antal tjänstgöringsdagar, som jag uppgivit. I bifogade handling har jag lämnat en förteckning över de

dagar jag fullgjorde tjänst vid de båda regementena och angivit tjänstgöringens karaktär, alla uppgifter hämtade ur mina egna år för år förda anteckningar. De av mig lämnade uppgifterna äro styrkta av personer, som äga full kännedom om mig och den tid jag varit i tjänst. Jag tillåter mig bifoga i original mitt soldatkontrakt, daterat den 31 oktober 1885, samt mitt avskedspass, daterat den 4 september 1905.»

I försvarsdepartementet har jag inhämtat, att Rönning's anhållan icke kan bifallas därför att Rönning's uppgifter icke anses styrkta. En ny undersökning skulle ha visat att Rönning tjänstgjort 587 dagar.

Av vad som här blivit anfört framgår, att företagna undersökningar lämnat inte mindre än tre olika resultat. Det torde därför kunna ifrågasättas, huruvida det icke vore förenligt med rättvisa att taga särskild hänsyn till Rönning's egna uppgifter. Jag utgår emellertid ifrån, att den senaste uppgiften från Kungl. Arméförvaltningens civila departement är riktig och att Rönning alltså tjänstgjort endast 587 dagar. Det kan ju ändå finnas rum för det antagandet, att någon felaktighet kan föreligga. Det synes under dessa förhållanden dock vara rimligt att Rönning blir förklarad berättigad att erhålla begärt understöd.

Då de handlingar, som äro att åberopa för den här gjorda framställningen, förvaras i Kungl. försvarsdepartementet, kunna de icke bifogas motionen. Jag förutsätter emellertid, att handlingarna kunna föreläggas vederbörande utskott.

Under åberopande av vad jag sålunda anfört får jag hemställa,

att riksdagen måtte förklara förre soldaten Johan Rönning berättigad till understöd ur Vadstena krigsmanshuskassa jämlikt bestämmelserna i kungliga kungörelsen den 31 mars 1931.

Stockholm den 19 januari 1933.

Emil Olovson
i Västerås.